

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave ako správny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Peťovskej, PhD. a členiek senátu: JUDr. Viery Sebestovej a JUDr. Dáši Filovej, v právnej veci žalobcu: **D & D preziosi, s.r.o.**, so sídlom Dvojkrižna 47, 821 06 Bratislava, IČO: 35835605, právne zastúpený advokátom ... proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, pošt. priechinok 29, 827 99 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: SK/0164/99/2015 zo dňa 12.03.2015, takto

r o z h o d o l :

Správny súd žalobu **zamieta**.

Žalobcovi voči žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym orgánom

1/ Dňa 21.02.2014 bol Inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj doručený podnet na prešetrenie nezákonného postupu a vykonanie kontroly spotrebiteľom J. I., ktorým podnetom sa domáhal prešetrenia nezákonného postupu a vykonania kontroly v spoločnosti Morellato. V podnete uvádza, že v roku 2010 zakúpil svojej dcére náramkové hodinky značky Morellato, keďže po krátkom období nosenia sa na nich roztrhol remienok, obrátil sa na vtedajšieho zástupcu firmy Morellato store - Eurovea, Pribinova 8, Bratislava so žiadosťou o opravu. U tohto sa mal dozvedieť, že na Slovensku nie je dostupný remienok na náramkové hodinky uvedenej značky a musia ho objednať od výrobcu z Talianska. Po viacerých urgenciách mu bol remienok s odstupom vyše troch mesiacov doručený. Následne dňa 21.02.2012 v prevádzke Morellato store - Eurovea, Bratislava, ktorú prevádzkuje spoločnosť D & D preziosi, s.r.o., Dvojkrižna 47, 821 06 Bratislava, IČO: 35835605, zakúpil nový remienok na hodinky zn. Morellato, kódové číslo P9009 v hodnote 45,- eur, o čom

priložil kópiu príjmového pokladničného bloku. Uvádza, že po krátkom bežnom nosení sa v auguste 2013 remienok znovu roztrhol obdobným spôsobom ako to bolo v prvom prípade, preto dňa 16.09.2013 navštívil predajňu Morellato store City Gate, Nám. SNP 19, 811 01 Bratislava, ktorá zastupuje firmu na Slovensku a uplatnil si reklamáciu na zakúpený remienok. Vada remienku spočívala v odtrhnutí pracky remienka na hodinky, v dôsledku čoho sa remienok nedal ďalej používať. Keďže nebol v zmysle § 18 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) poučený o možnostiach vybavenia reklamácie a na predajni nebol ani reklamačný poriadok, požiadal o odstránenie popísanej vady, čo má osvedčiť kópia reklamačného lístka zo dňa 16.09.2013. Koncom septembra 2013, v deň, ktorého dátum si nepamätá, bol telefonicky kontaktovaný pracovníčkou firmy Morellato City Gate s odkazom, že reklamácia je vybavená a môže si remienok na hodinky prevziať. Po príchode na predajňu mu bolo predložené vyjadrenie od výhradného dovozcu a distribútora spoločnosti D & D preziosi, s.r.o. zo dňa 24.09.2013, v ktorom reklamáciu neuznal z dôvodu, že ide o mechanické poškodenie, o čom priložil kópiu vyjadrenia k reklamácie zo dňa 24.09.2013. Sťažovateľ sa domnieva, že sa jedná o presne takú istú vadu, akú mal aj náramok, ktorý zakúpil spolu s hodinkami a obe poškodenia sú do takej miery, že predmet nebol ďalej použiteľný, sa vyskytli v období kratšom ako je bežná záručná doba. Potom zastáva názor, že odtrhnutie pracky z remienka na hodinách je spôsobené nízkou kvalitou použitého materiálu alebo zlým technologickým postupom pri ich výrobe.

2/ Na základe uvedeného podnetu bola inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) dňa 19.03.2014 v prevádzke Morellato store - City Gate, Nám. SNP 19, Bratislava a dňa 25.03.2014 na Inšpektoráte SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj vykonaná kontrola zameraná na prešetrenie podnetu spotrebiteľa J. I. č. 264/2014 a na dodržiavanie zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

3/ Pri výkone kontroly bolo zistené, že v rámci predloženého reklamačného poriadku Morellato v súvislosti so spôsobom vybavenia reklamácie predávajúci uvádzal: *„Prípade, ak predajca uzná reklamáciu za opodstatnenú, zabezpečí opravu väd tovaru, prípadne nový tovar rovnakého druhu. V prípade, ak nebude možné zabezpečiť tovar rovnakého druhu, pretože je mimo výroby, ponúkne zákazníkovi iný tovar podľa vlastného výberu so započítaním hodnoty reklamovaného tovaru*“ Z uvedeného inšpektori vyvodili, že v súvislosti s takýmto spôsobom vybavenia reklamácie spotrebiteľ môže urobiť rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože reklamačný poriadok obsahuje nesprávne, resp. neúplné informácie vo vzťahu k právu spotrebiteľa na vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu, konkrétne ust. § 623 Občianskeho zákonníka, t.j. právo spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy. Predávajúci spotrebiteľa v reklamačnom poriadku o tejto právnej možnosti riadne neinformoval.

4/ Tiež bolo zistené, že spotrebiteľ dňa 16.09.2013 uplatnil reklamáciu zameranú na kvalitatívne nedostatky reklamovaného výrobku, pričom predávajúci ako účastník konania uvedenú reklamáciu spotrebiteľa uplatnenú po 12 mesiacoch od kúpy vybavil zamietnutím bez uvedenia, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie.

5/ Uvedeným konaním došlo k porušeniu ust. § 18 ods. 7 a § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g/ zákona o ochrane spotrebiteľa, za ktoré ako predávajúci zodpovedá účastník konania.

6/ Vychádzajúc z tohto záveru dňa 24.10.2014 Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave ako orgán verejnej správy prvého stupňa vydal oznámenie o začatí správneho konania č.k. P/0059/01/2014, v ktorom oznámil žalobcovi závery z vykonaných kontrol ako tieto vyplývajú z inšpekčných záznamov zo dňa 19.03.2014 a 25.03.2014 stým, že popísaným konaním boli porušené uvádzané zákonné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona o priestupkoch“), za ktoré zodpovedá predávajúci. V poučení prvostupňový orgán uviedol, že účastník konania má právo vyjadriť sa k zisteným nedostatkom k jeho podkladom i k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť doplnenie dokazovania v lehote ôsmich dní odo dňa doručenia tohto oznámenia s následkom, že ak toto právo nevyužije, vo veci bude rozhodnuté podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“). Oznámenie bolo žalobcovi doručené dňa 29.10.2014. Účastník konania sa k oznámeniu o začatí správneho konania vyjadril listom zo dňa 03.11.2014, v ktorom priznáva, že spotrebiteľ p. Ilavský zakúpil koncom roku 2010 u neho náramkové hodinky zn. Morellato a dňa 09.12.2011 sa dostavil na prevádzku predajne Morellato store Eurovea v snahe poškodený remienok reklamovať. Keďže nemal žiaden doklad, ktorý by dokazoval, že spomínaný výrobok zakúpil v niektorej z terajších prevádzok, bolo mu vysvetlené pracovníčkou spoločnosti, že reklamácia nebude možná bez dokladov a navrhla, aby sa vrátil s dokladom o kúpe. K tomuto spotrebiteľ sa rozhodol tak, že žiadal o vykonanie opravy. Keďže predávajúci reklamovaný remienok vyhodnotil ako ťažko zdevastovaný, rozleptaný, špinavý nesúci známky veľmi intenzívneho nosenia a kontaktu s potom a inými tekutinami, možno prípadnými chemikáliami, oprava nebola možná a preto mu bolo ponúknuté, aby sa pokúsil rovnaký remienok objednať priamo u výrobcu, s tým, že dodacia lehota môže presahovať dobu dvoch mesiacov. Dňa 21.02.2012 bol nový remienok spotrebiteľovi predaný a pokiaľ tento v podnete uvádza, že po krátkom bežnom nosení sa v auguste 2013 aj tento nový remienok znovu roztrhol tak, že sa od koženej časti odtrhla pracka, účastník konania poukazuje na to, že sa jednalo o obdobie 19 mesiacov, keďže remienok bol reklamovaný 16.09.2014 a opäť vykazoval známky veľmi intenzívneho a neadekvátneho zaobchádzania a kontakt s tekutinami. Bol veľmi silne znečistený a účastník konania sa domnieva, že remienok bol používaný v extrémnych podmienkach, pričom potom mohla jeho záručná doba skončiť aj skôr ako je zákonná lehota 24 mesiacov.

7/ Vo vyjadrení k oznámení o začatí správneho konania žalovaný tvrdí, že spotrebiteľ zavádza, že nebol poučený o spôsobe vybavenia reklamácie a rovnako zavádza, ak tvrdí, že v prevádzke nebol reklamačný poriadok. V tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že v prípade prvej návštevy spotrebiteľa na prevádzke, tento mal žiadať u neho fakticky odborné posúdenie, či je v reklamácií možná apo stanovisku, že sa nejedná o vadu materiálu, ale o dôsledky nevhodného používania, resp. veľmi intenzívneho mechanického opotrebenia, si zakúpil nový remienok. Aj pri opakovanej reklamácií sa jednalo o tie isté príznaky nevhodného používania, aj táto reklamácia bola opätovne vyhodnotená ako neopodstatnená.

V tejto súvislosti tvrdí účastník konania, že v písomnom doklade bolo s určitosťou uvedené, že sa má vo veci odborného posúdenia obrátiť na subjekt, ktorý vykonáva záručné opravy. Zároveň účastník konania navrhol (vo vyjadrení zo dňa 03.11.2014), aby bolo vykonané dokazovanie doplnené o uloženie povinnosti spotrebiteľovi predložiť doklad o kúpe náramkových hodín, ktorých remienok bol predmetom reklamácie a záručný list k nim, ďalej aby predložil doklad o kúpe remienku, ktorý reklamoval a doklad o vybavení reklamácie. Tiež navrhol výsluch svedkov D.y P., M. P. a Ľ. V., k akej otázke navrhuje výsluch svedkov, vo vyjadrení neuviedol. Tiež navrhol vykonanie miestnej ohliadky prevádzkarne, kde bol vydaný doklad o reklamácií.

8/ Z uvedeného vyjadrenia inšpekčnému orgánu nevyplývalo spochybnenie zisteného protiprávneho konania, ale len účastník konania uviedol príčiny vzniku danej skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru nie sú dôvodom neplnenia zákonom stanovenej povinnosti a argumenty, ktoré uviedol účastník konania vyhodnotil len za subjektívne skutočnosti, ktoré ho nezbavujú objektívnej zodpovednosti za porušenie zákona. Potom orgán inšpekcie vyhodnotil námietky účastníka konania ako právne irelevantné a nemajúce vplyv na posúdenie skutkového stavu a jeho právnu kvalifikáciu, pretože si pre rozhodnutie vo veci zaobstaral potrebné podklady pre vydanie rozhodnutia a listinné podklady pre vydanie rozhodnutia a z týchto riadne, presne a úplne zistil skutočný stav. Doplnenie ďalšieho dokazovania o prípadné výsluchy svedkov s poukazom i na skutočnosť, že vykonaných kontrol sa zúčastnil zástupca účastníka konania, považoval za nadbytočné a nepotrebné.

9/ Vychádzajúc z týchto záverov potom prvostupňový orgán dňa 28.01.2015 vydal rozhodnutie č.: P/0059/01/2014, ktorým ako príslušný orgán dozoru podľa § 3 ods. 4, § 4 ods. 1 a 2 písm. h/ zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa v znení neskorších predpisov rozhodol tak, že účastníka konania uznal vinným zo spáchania priestupku pre porušenie zákazu používania nekalej obchodnej praktiky, keď pri výkone kontroly bolo inšpektormi SOI zistené, že v rámci predloženého reklamačného poriadku „Morellato“ v súvislosti so spôsobom vybavenia reklamácie predávajúci uvádzal: „*F prípade, ak predajca uzná reklamáciu za opodstatneniu zabezpečí opravu väd tovaru prípadne nový tovar rovnakého druhu. V prípade, ak nebude možné zabezpečiť tovar rovnakého druhu, pretože je mimo výroby, ponúkne zákazníkovi iný tovar podľa vlastného výberu so započítaním hodnoty reklamovaného tovaru*“, čím môže predávajúci teda zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne, resp. neúplné informácie vo vzťahu k právu spotrebiteľa na vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu, t.j. ust. § 623 Obe. zák., nakoľko predávajúci spotrebiteľa v reklamačnom poriadku žiadnym spôsobom neinformoval o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy. Týmto bolo porušené ust. § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 7 ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Tiež bol účastník konania uznaný vinným pre porušenie povinnosti predávajúcim pri zamietnutí reklamácie uplatnenej po 12 mesiacoch od kúpy uviesť na doklade o vybavení reklamácie, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie, keď pri výkone kontroly bolo zistené, že reklamácia spotrebiteľa p. J. I. zo Zvolena týkajúca sa kvalitatívnych nedostatkov reklamovaného výrobku - remienok hodín zn. Morellato á 45,00 Eur zakúpený dňa 21.02.2012, uplatnená po 12 mesiacoch od kúpy dňa 16.09.2013, bola vybavená zamietnutím (vyjadrenie zo dňa 24.09.2013) bez uvedenia, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie, čím bolo zo strany účastníka konania porušené i ust. § 18 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, za čo účastníkovi podľa § 24 ods. 1 zákona bola uložená pokuta vo výške 500,- Eur.

10/ V zákonnej lehote žalobca napadol prvostupňové rozhodnutie odvolaním doručeným prvostupňovému orgánu dňa 20.02.2015, v ktorom namieta nedostatočne zistený skutkový stav, pričom odkazuje na jeho vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania zo dňa 03.11.2014 a tam navrhované dôkazy, ktoré prvostupňový orgán neakceptoval a v napadnutom rozhodnutí ani neuviedol prečo ani jeden z navrhovaných dôkazov nevykonali. Tiež v odvolaní napáda nepostačujúce len všeobecné odôvodnenie výšky uloženej pokuty. Z napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, aká je v danom prípade miera ohrozenia verejného záujmu a ani správne orgány sa nevysporiadali s otázkou závažnosti správneho deliktu, spôsobu jeho spáchania, nevyhodnotili jeho následky, pohnútky žalobcu, okolnosti, za ktorých k jeho spáchaniu došlo a navyše žalobca považuje pokutu uloženú vo výške 500,- Eur za neprimeranú, keďže v iných prípadoch, kde došlo k závažným porušeniam

zákona o ochrane spotrebiteľa, bola správnym orgánom udelená tak isto pokuta 500,- Eur (ako príklad uviedol prípad, kedy sa počas kontroly v ponuke pre spotrebiteľa nachádzalo 25 druhov výrobkov v celkovej hodnote 23.720,- Eur, u ktorých boli zistené nedostatky v plnení infonnačných povinností). Či sa jedná o prípad žalobcu alebo iného predávajúceho tu neuvádza, len konštatuje, že pokuta uložená vo výške 500,- Eur vlastne predstavuje viac ako 10 násobok hodnoty veci, ktorej sa reklamácia týkala. Tiež nesúhlasil žalobca s tým, žeby v reklamačnom poriadku nebola uvedená možnosť odstúpenia od zmluvy a tvrdí, že vždy upozorňoval spotrebiteľa aj na skutočnosť, že môže od zmluvy aj odstúpiť, pričom možnosť považovaná za nekalú obchodnú prax práveže rozširovala možnosť voľby spotrebiteľa a tým bola pre neho výhodnejšia. Záverom poukazuje žalobca na samotnú preventívnu funkciu, ktorú SOI plní a v tejto súvislosti poukazuje na to, že už samotná kontrola v prípade žalobcu splnila svoj účel, pretože po jej vykonaní došlo k prepracovaniu reklamačného poriadku spoločnosti žalobcu a poukazuje aj na uplynutie pomerne veľkého času od zamietnutia reklamácie (16.09.2013), čo podľa jeho názoru malo byť zohľadnené zo strany konajúceho orgánu pri ukladaní sankcie.

11/ O podanom odvolaní bolo rozhodnuté v predĺženej lehote na rozhodnutie, o čom bol účastník konania listom zo dňa 28.11.2014 upovedomený. Žalovaný vyhodnotiac podané odvolanie ako nedôvodné potom toto zamietol a napadnuté rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/0059/01/2014 zo dňa 28.01.2015 ako vecne správne potvrdil. Odvolací orgán po oboznámení sa s napadnutým rozhodnutím a administratívnym spisom prislúchajúcom danej prejednávanej veci mal za to, že správny orgán prvého stupňa v dostatočnej miere sa vyrovnal so všetkými námietkami účastníka konania uvedenými v rámci jeho vyjadrenia s tým, že vykonaným dokazovaním jednoznačne bolo preukázané, že žalobca povinnosť, ktorú mu ukladá us. § 18 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa (povinnosť predávajúceho v prípade zamietnutia reklamácie výrobku uplatnenej po 12 mesiacoch od jeho kúpy v doklade o vybavení reklamácie uviesť, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie), toto zo strany žalobcu splnené nebolo, čo jednoznačne vyplýva z vyjadrenia zo dňa

24.09.2013 a reklamačného lístku č. 0007534 zo dňa 16.09.2013. Nezakladá sa potom na pravde, že v doklade o vybavení reklamácie bolo uvedené, že spotrebiteľ sa má obrátiť vo veci odborného posúdenia na subjekt, ktorý vykonáva záručné opravy. V doklade o vybavení dotknutej reklamácie bolo len uvedené: „ V rámci mimozáručného servisu Vám vieme ponúknuť mimozáručnú opravu a zabezpečiť u výrobcu nový remienok za úhradu vo výške 45,- Eur. V prípade záujmu o objednanie remienka sa obráťte na personál predajne“. Potom odvolací orgán právny záver o porušení povinnosti uvedenej v § 18 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa považuje za vecne správny.

12/ K odvolacej námietke účastníka konania ohľadom nevykonania navrhovaných dôkazov odvolací orgán zdôraznil, že prvostupňový orgán vo svojom odôvodnení uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a taktiež ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníka konania. Vzhľadom na uvedené dôvody, vyhodnotil námietky účastníka konania ako právne irelevantné, ktoré nemajú vplyv na posúdenie skutkového stavu a jeho právnu kvalifikáciu. Teda si obstaral potrebné podklady pre rozhodnutie a pritom presne a úplne zistil skutočný stav veci so záverom o tom, že nie je potrebné ďalšie dokazovanie. Odvolací orgán v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 34 ods. 4 Správneho poriadku, ktorého vykonávanie správnemu orgánu odrážajúc vyhládavajúcu zásadu, ktorá sa opiera o povinnosť správneho orgánu zistiť skutkový stav veci, o ktorom nie sú pochybnosti, a to v rozsahu potrebnom na jeho

rozhodnutie a s ohľadom na § 34 ods. 5 Správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy ich vzájomnej súvislosti, vychádzajúc z tohto mal odvolací orgán za to, že skutkový stav vo veci predchádzajúci vydaniu rozhodnutia bol zistený dostatočne, o podkladoch k rozhodnutiu nevznikli žiadne pochybnosti a právo účastníka konania vyjadriť sa k dôvodom konania v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku bolo dostatočne zachované. Účastník konania sa k danej veci vyjadril písomne (vyjadrenie zo dňa 03.11.2014), tiež bol osobne prítomný pri kontrole a využil aj svoje právo nahliadnutia do administratívneho spisu č. P/0059/01/2014. Boli predložené aj potrebné požadované doklady (doklad o vybavení dotknutej reklamácie - Vyjadrenie zo dňa 24.09.2014, Reklamačný lístok č. 0007534 zo dňa 16.09.2013, Doklad o kúpe reklamovaného výrobku, Reklamačný poriadok), a to samotným účastníkom konania, ktorý tieto predložil správne orgánu. Na základe tejto písomnej dokumentácie bol ustálený právny záver ohľadom zisteného skutkového stavu a z týchto vo vzájomnej súvislosti správny orgán vychádzal pri rozhodnutí vo veci. Potom nesúhlasí odvolací orgán ani s názorom, že správny orgán nepostupoval v zmysle § 3 ods. 2 Správneho poriadku. Vzhľadom na uvedené nemal správny orgán prvého stupňa a ani odvolací orgán za potrebné v danej veci ešte niečo objasňovať, nakoľko potrebnými podkladmi pre rozhodnutie vo veci už disponoval a tieto považoval za postačujúce. Pripomenul zároveň odvolací orgán aj zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania vyjadrenú v § 3 ods. 4 Správneho poriadku, ktorou sú orgány verejnej správy viazané. Tiež sa domnieva žalovaný, že o veci rozhodol príslušný správny orgán vecne správne a zároveň v odôvodnení svojho rozhodnutia sa vyrovnal so všetkými námietkami účastníka konania, uviedol správnu úvahu a teda naplnil požiadavky zákona a v odôvodnení svojho rozhodnutia využil rozhodovacie dôvody tak, aby bol zreteľný rozsah vykonaného prieskumu a podstatným spôsobom vysvetlené, prečo bolo o veci rozhodnuté určitým spôsobom. Domnieva sa odvolací orgán, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, a to na základe Ústavy SR, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a v súlade s požiadavkami Správneho poriadku.

13/ Oproti rozhodnutiu prvého stupňa odvolací orgán navyše zdôraznil, že zistené porušenie povinnosti predávajúceho vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa je správnym deliktom právnickej osoby, kde nemožno hovoriť o zavinení (úmysel, nedbanlivosť, pohnútky). Za zistené porušenie zákona v tomto prípade zodpovedá právnická osoba ako celok, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti, keďže sa jedná o tzv. objektívnu zodpovednosť, to znamená zodpovednosť absolútnu. Nemožno teda pri posudzovaní veci prihliadať aj na subjektívnu stránku veci. V tejto súvislosti potom odkazujúc na ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa uvádza žalovaný, že v zmysle tohto ustanovenia je správny orgán povinný uložiť predávajúcemu za porušenie povinnosti ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa pokutu až do výšky 66.387,83 Eur. Pritom samotný zákon neumožňuje pokutu odpustiť, či ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenia a pod.

14/ Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, nesúhlasí žalovaný s názorom žalobcu, že táto nebola výsledkom uváženia zo strany správneho orgánu. Odvolací orgán sa zaoberal otázkou, či správne uváženie nevybočilo z medzí hľadísk ustanovených zákonom a dospel k záveru, že prvostupňový orgán rozsah uloženej sankcie náležite odôvodnil v intenciách ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, tiež v medziach v ust. § 24 ods. 5 tohto zákona a vysporiadal sa náležite so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania účastníka konania a tým aj primeranosti uloženej sankcie. Pokiaľ žalobca porovnával výšku uloženej pokuty s inou pokutou, ktorá bola uložená v inom konaní za iné porušenie zákona

o ochrane spotrebiteľa, pričom sa nejednalo ani o obdobnú vec, nepovažuje odvolací orgán túto argumentáciu za relevantnú. Z napadnutého rozhodnutia zároveň vyplýva skutočnosť, že formulácia z reklamačného poriadku, kedy v prípade uznania reklamácie za opodstatnenú umožňuje zákazníkovi, aby bola cena reklamovaného tovaru započítaná do ceny iného tovaru podľa vlastného výberu, bola vyhodnotená ako nekalá obchodná praktika, toto nevyplýva. Nekalá obchodná praktika bola konštatovaná v súvislosti s neinformovaním spotrebiteľa o jeho práve na odstúpenie od zmluvy podľa § 623 Občianskeho zákonníka. Odvolací orgán opätovne zdôraznil, že účastník konania je sankcionovaný za to, že nebol dodržaný formálny postup pri vybavovaní reklamácie požadovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa. Vyriešenia otázky, ako predávajúci rozhodne o prijatej reklamácie, je plne v kompetencii samotného predávajúceho a SOI do procesu rozhodovania ani nezasahuje. Nakoľko k porušeniu zákona o ochrane spotrebiteľa preukázateľne v danom prípade došlo, orgán dozoru pristúpil k vyvodu zodpovednosti za zistené porušenie voči zodpovednej osobe, ktorou je účastník konania, čo je vecne správne a sankcia bola uložená v súlade so zákonom. Za primáme v danom prípade žalovaný považuje a pre posúdenie celého prípadu, že došlo k porušeniu povinnosti ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa na okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní na základe ktorých žiadal odpustenie od postihu, odvolací orgán nemohol prihliadať, nakoľko na uloženie sankcie ani nemajú vplyv. Záverom preto žalovaný uviedol, že z predloženého spisu vťahujúceho sa na danú vec mal preukázané, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený a protiprávnosť konania žalobcu bola nepochybne preukázaná a teda nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Rovnako výšku uloženej pokuty pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu. Preto odvolanie zamietol a ako vecne správne napadnuté rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/0059/01/2014 zo dňa 28.01.2015 potvrdil.

II. Žaloba

15/ Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 20.05.2015 sa žalobca v čase jej podania postupom podľa dmhej hlavy piatej časti O.s.p. domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: SK70164/99/2015 zo dňa 12.03.2015 a rozhodnutia č. P/0059/01/2014 zo dňa 28.01.2015 z dôvodov uvádzaných vust. § 250j ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ O.s.p. navrhol, aby súd tieto rozhodnutia zrušil a vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie.

16/ Po stručnej chronológii priebehu administratívneho konania žalobca vytýka žalovanému predovšetkým nedostatočne zistený skutkový stav a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Tvrdí, že mu nie je zrejmé, prečo prvostupňový orgán ho listom zo dňa 28.11.2014 upovedomil o tom, že vzhľadom na povahu veci a potrebu náležitého posúdenia skutkového stavu, nie je možné rozhodnúť vo veci v lehote 30 dní, ale bude rozhodnuté v lehote 60 dní odo dňa začatia správneho konania. Napokon správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia nedal žalobcovi odpoveď na otázku, prečo nebolo potrebné vykonať navrhované dokazovanie a iba konštatoval, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený. Teda správny orgán napriek tomu, že na jednej strane rozhodol o predĺžení lehoty na rozhodnutie na 60 dní z dôvodu potreby náležitého posúdenia skutkového stavu, žalobcom navrhované dôkazy nevykonal, ale rozhodol len na základe tých dôkazov, ktoré už mal zaobstarané pred začatím správneho konania o uložení pokuty. Pochybenie správneho orgánu neodstránil ani žalovaný, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia iba uviedol, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci so záverom o tom, že nie je potrebné ďalšie dokazovanie.

17/ Okrem nedostatočne zisteného skutkového stavu žalobca vytýka žalovanému nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia v časti zdôvodnenia výšky uloženej pokuty. Nespochybnuje žalobca, že sa jedná o výsledok uváženia zo strany správneho orgánu, že zo zákona vyplýva, že výška uloženej pokuty je výsledkom uváženia zo strany správneho orgánu, avšak žalovaný v rozhodnutí len konštatoval, že výšku uloženej pokuty pokladá za primeranú zistenému skutkovému stavu. V tejto súvislosti ale žalobca poukazuje na ústavnú judikatúru správnych súdov, podľa ktorých v prípade správneho trestania súd sleduje, či správny orgán náležite odôvodnil uloženie sankcie v určitej výške, ak zákon pripúšťa rozpätie sankcie, či prihliadol na okolnosti viazané na subjekt, samotný skutok a jeho následok. Určenie výšky pokuty v rámci určeného rozpätia, v tomto prípade do výšky 66.387,83 Eur, je síce vecou voľného uváženia, to však neznamená, že môže byť pokuta uložená v ľubovoľnej výške. Voľná úvaha aj pri takomto rozhodovaní je myšlienkový proces, v rámci ktorého má príslušný orgán zvažovať závažnosť porušenia predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu, jeho následky, dobu protiprávnosti, aby uložená pokuta splnila nielen funkciu represie, ale aj preventívny účel s prognózou budúceho pozitívneho správania sa dotknutej osoby. Teda pri uložení pokuty správny orgán prihliadne na závažnosť, spôsob i čas trvania následkov protiprávneho konania. Žalobca v odvolaní voči rozhodnutiu správneho orgánu namietal, že v danom prípade išlo o reklamáciu remienka v hodnote 45,- Eur, pričom sa jednalo o jednoznačné mechanické opotrebenie spotrebiteľom, za čo bola žalobcovi uložená pokuta vo výške viac ako 10 násobok hodnoty veci. Podľa názoru žalobcu sa správne orgány nezaoberali závažnosťou porušenia povinnosti, nezohľadnili čas ich trvania a škodlivé následky. Z obsahu administratívneho spisu nie je zjavné, ako bola reklamácia nakoniec doriešená. Správne orgány pochybili tiež v tom, že sa individuálne nezaoberali uloženou sankciou, či žalobca ako maloobchodný žalobca už v minulosti bol pokutovaný za porušenie povinnosti stanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa.

III.

Vyjadrenie žalovaného

18/ Na výzvu súdu žalovaný dňa 23.02.2014 doručil súdu vyjadrenie k žalobe, v ktorom najprv chronologicky opisuje priebeh administratívneho konania a k námietkam uvádzaným v žalobe uvádza, že žalobca v podanej žalobe len zopakoval svoje odvolacie námietky, s ktorými sa žalovaný už vyrovnal v rámci odvolacieho konania v tomto smere aj naň plne odkazuje. K námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu opätovne uviedol, že žalovaný nemohol uznať odvolacie námietky za dôvodné, pretože tieto nijako nemajú vplyv na zodpovednosť žalobcu za zistený skutkový stav, keďže zistenie založené na záznamoch z kontrol považuje žalovaný, rovnako prvostupňový orgán za spoľahlivo zistené a správne právne posúdené pre konanie žalobcu v rozpore so zákonom o ochrane spotrebiteľov.

19/ K porušeniu ust. § 18 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa žalovaný uviedol, že sa jedná o ustanovenie, ktoré jednoznačne ukladá predávajúcemu povinnosť v prípade zamietnutia reklamácie výrobku uplatnenej po 12 mesiacoch od jeho kúpy, **v doklade o vybavení reklamácie uviesť, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie.** Z predložených dokladov tvoriacich podklad napadnutého rozhodnutia, a to: Vyjadrenie zo dňa 24.09.2013, Reklamačný lístok č. 0007534 zo dňa 16.09.2013, Doklad okúpe reklamovaného remienku z ERP č. 00001/00064 zo dňa 24.02.2012, ktoré sú súčasťou inšpekčného záznamu zo dňa 25.03.2014, ako aj z podnetu spotrebiteľa č. 264/2014, jednoznačne vyplýva, že žalobca túto svoju povinnosť nesplnil a nezakladá sa na pravde tvrdenie žalobcu, že v písomnom doklade o vybavení reklamácie uviedol, že spotrebiteľ sa môže obrátiť vo veci odborného posúdenia na subjekt, ktorý vykonáva záručné opravy,

nakoľko doklad je o vybavení opravy. V doklade o vybavení dotknutej reklamácie bolo uvedené len, že „v rámci mimozáručného servisu Vám vieme ponúknuť mimo záručnú opravu a zabezpečiť u výrobcu nový remienok za úhradu vo výške 45,- Eur. V prípade záujmu o objednanie remienka sa obrátiť na personál v predajni. V tejto súvislosti žalobca navrhoval na preukázanie vyššie uvedeného vykonať dokazovanie zadovážením dokladov od spotrebiteľa, a to dokladu o kúpe náramkových hodín, dokladu o kúpe remienka, dokladov o vybavení reklamácie a výsluch troch osôb a miestnu ohliadku. Navrhované dôkazy orgán verejnej správy tak prvého stupňa ako aj žalovaný vyhodnotil ako irelevantné, pretože nepovažoval za potrebné preukazovať niečo, čo jednak nebolo potrebné a na druhej strane, pretože už bolo preukázané z písomnej dokumentácie, ktorá už bola orgánu dozoru predložená a takéto opakovanie dôkazov by bolo v rozpore so zásadou účelnosti a hospodárnosti správneho konania tak ako to predpokladá ust. § 3 ods. 4 Správneho poriadku. Preto žalovaný právny záver o porušení ust. § 18 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľov považuje za spoľahlivo zistený a správne právne posúdený.

20/ K námietke žalobcu ohľadom nevykonania navrhovaných dôkazov žalovaný opätovne ešte pripomenul, že sa stotožňuje s názorom prvostupňového orgánu, že námietky žalobcu sú právne irelevantné a nemajú vplyv na posúdenie skutkového stavu a jeho právnu kvalifikáciu, keďže už si obstaral potrebné podklady pre rozhodnutie, z ktorých presne a úplne zistil skutočný stav vecí so záverom o tom, že nie je potrebné ďalšie dokazovanie. Zohľadnil pritom ust. § 34 ods. 4 Správneho poriadku, podľa ktorého vykonávanie dôkazov patriace správne orgánu odráža vyhľadávaciu zásadu, ktorá sa opiera o povinnosť správneho orgánu zistiť skutkový stav vecí, o ktorom nie sú pochybnosti, a to v rozsahu potrebnom na jeho rozhodnutie a s ohľadom na ust. § 34 ods. 5 Správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Potom žalovaný má za to, že skutkový stav bol zistený vo veci dostatočne, o podkladoch k rozhodnutiu ani u žalovaného nevznikli žiadne pochybnosti a právo žalobcu vyjadriť sa k dôvodom konania v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku bolo dostatočne zachované. V súlade so záväzným pokynom č. 2 v zmysle inšpekčného záznamu zo dňa 19.03.2014 žalobcom boli predložené potrebné požadované doklady, doklad o vybavení dotknutej reklamácie o kúpe reklamovaného výrobku, reklamačný poriadok, na základe ktorého bol ustálený právny záver ohľadom zisteného skutkového stavu a z týchto vo vzájomnej súvislosti správny orgán vychádzal pri rozhodnutí vo veci, teda nemožno sa stotožniť ani s názorom, že správny orgán nepostupoval v zmysle § 3 ods. 2 a 5 Správneho poriadku.

21/ Pokiaľ ide o námietku trvania správneho konania vedeného na prvom stupni žalovaný uviedol, že vzhľadom na povahu vecí a potrebu náležitého posúdenia skutkového stavu (s ohľadom na viaceré písomné stanoviská k veci zo strany žalobcu - list zo dňa 21.03.2014 zo dňa 26.03.2014, Vyjadrenie zo dňa 03.11.2014 a ich obsah) upovedomil správny orgán prvého stupňa v súlade s § 49 ods. 2 Správneho poriadku žalobcu, že o veci nebolo možné rozhodnúť v lehote 30 dní od začatia správneho konania dňa 29.10.2014 a zároveň ho upovedomil, že vo veci bude rozhodnuté v lehote 60 dní do 29.12.2014. Žalobca dňa 17.12.2014 uplatnil e-mailom požiadavku o nahliadnutie do spisu, kde správny orgán aj vzhľadom na obdobie Vianoc stanovil termín nahliadnutia na deň 12.01.2015, avšak žalobca sa k uvedenému dátumu dostaviť nemohol a žiadal o náhradný termín e-mailom z 10.01.2015, ktorý bol stanovený na 19.01.2015. Až následne po uskutočnení nahliadnutia do spisu bolo možné vydať rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, pritom pokuta bola uložená v lehote stanovenej v súlade s § 24 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa.

22/ Opätovne pripomína žalovaný, že v danom prípade sa jedná o správny delikt, kde za zistené porušenie zákona v tomto prípade zodpovedá právnická osoba ako celok, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti a teda ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, teda zodpovednosť absolútnu. Prvostupňový orgán došiel k vecne správne právnemu záveru, s ktorým sa žalovaný plne stotožnil a pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty aj táto je nepochybne výsledkom uváženia zo strany správneho orgánu. Žalovaný sa potom zaoberal v rámci odvolacieho konania otázkou, či správne uváženie nevybočilo z medzí hľadísk ustanovených zákonom. Má za to žalovaný, že správny orgán prvého stupňa ako aj sám žalovaný rozsah uloženej sankcie náležite odôvodnil v intenciách ust. § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, tiež v ust. § 24 ods. 5 a vysporiadal sa so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobcu a tým aj primeranosti uloženej sankcie. V tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že konanie žalobcu nespočívalo iba v nesplnení povinnosti podľa § 18 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, ale dôvodom sankcionovania je porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g/ citovaného zákona. Teda závažnosť konania žalobcu nemožno považovať za zanedbateľnú. Preto záverom žalovaný zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie oboch stupňov je vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu a v súlade s platnými právnymi predpismi navrhol, aby súd žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

IV. Právne posúdenie veci

23/ Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/3990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

24/ Podľa § 7 ods. 4 zákona o spotrebiteľa, za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

25/ Podľa § 8 ods. 1 písm. g/ zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie v obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu, alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k právu spotrebiteľa vrátane práva na výmenu dodaného výrobku alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu 14/ alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený; pričom bod 14/ priamo odkazuje na § 623 Občianskeho zákonníka.

26/ Podľa § 623 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, ak ide o vadu, ktorú nemožno odstrániť a ktorá bráni tomu, aby sa vec mohla riadne užívať ako vec bez vady, má kupujúci právo na výmenu veci alebo má právo od zmluvy odstúpiť. Tie isté práva prislúchajú kupujúcemu, ak ide síce o odstrániteľné vady, ak však kupujúci nemôže pre opätovné vyskytnutie sa vady po oprave alebo pre väčší počet väd vec riadne užívať.

27/ Podľa § 2 písm. z/ zákona o ochrane spotrebiteľa, sa rozumie rozhodnutie o obchodnej transakcii, rozhodnutie spotrebiteľa o tom, či, ako a za akých podmienok výrobok kúpi,

zaplatí zaň v celku alebo po častiach, ponechá si ho alebo s ním bude ďalej nakladať, alebo si uplatni právo zo záväzkového vzťahu vo vzťahu k výrobku bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ rozhodne konať alebo zdržať sa konania.

28/ Podľa § 18 ods. 7 veta prvá zákona o ochrane spotrebiteľa, ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil po 12 mesiacoch od kúpy a predávajúci ju zamietol, osoba ktorá reklamáciu vybavila, je povinná v doklade o vybavení reklamácie uviesť, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie.

29/ Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z., Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

30/ Podľa § 491 ods. 2 SSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

31/ Podľa § 491 ods. 3 SSP, na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

32/ Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

33/ Podľa § 167 ods. 1 SSP, správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo z časti úspech.

34/ V danom prípade predmetom preskúmania pred Krajským súdom v Bratislave bolo rozhodnutie žalovaného č. SK/0164/99/2015 zo dňa 12.03.2015, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/0059/01/2014 zo dňa 28.01.2015 ako vecne správne. Napadnutým prvostupňovým rozhodnutím v spojení s rozhodnutím žalovaného bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 500,- Eur za porušenie dvoch zákonných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, a to konkrétne za porušenie ust. § 18 ods. 7, ktoré ustanovenie ukladá predávajúcemu jednoznačne povinnosť v prípade zamietnutia reklamácie výrobku uplatnenej po 12 mesiacoch od jeho kúpy, v doklade o vybavení reklamácie uviesť, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie a za porušenie ust. § 7 ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g/ zákona o ochrane spotrebiteľa spočívajúcom v nekalej obchodnej praktike v súvislosti s vybavením reklamácie spotrebiteľa Jána Ilavského zo Zvolena.

35/ Žalobca dôvody žaloby vymedzil nedostatočne zisteným skutkovým stavom, ktorý je nepostačujúci pre vydanie rozhodnutia vo veci a nepreskúmateľnosťou v spojení s námietkou, že jeho návrhom na doplnenie dokazovania, ktoré bolo obsiahnuté vo vyjadrení v oznámení o začatí konania zo dňa 03.11.2014, že tomuto nebolo vyhovené a ani nebolo preskúmateľným spôsobom zdôvodnené v rozhodnutí tak prvostupňového orgánu ako aj žalovanému, prečo konajúce orgány jeho návrhom na vykonanie dokazovania nevyhoveli. Tiež žalobca namieta nedostatočné zdôvodnenie výšky uloženej pokuty, ktorú navyše

považuje, a to predovšetkým z pohľadu na osobu páchatel'a priestupku a tiež s ohľadom na pomer výšky pokuty k cene zakúpeného tovaru za neprimeranú.

36/ Pokiaľ ide o námietku nedostatočne zisteného skutkového stavu a nevyhoveniu návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania, správne poukazuje žalovaný na vyhľadávaciu zásadu, ktorou je ovládané administratívne konanie tak, ako táto vyplýva z ust. § 34 ods. 4 Správneho poriadku. Uvedená zásada sa opiera o povinnosť správneho orgánu zistiť skutkový stav vo veci riadne a náležite čo do presnosti a úplnosti veci a v rozsahu potrebnom na jeho rozhodnutie. Zároveň je úlohou správneho orgánu, aby vyhodnotil všetky vykonané dôkazy podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Pokiaľ ide o námietku nedostatočne zisteného skutkového vzťahu k porušeniu ust. § 18 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, tu súd sa celkom stotožňuje s názorom konajúcich orgánov verejnej správy vo veci, že dostatočným spôsobom presne a postačujúco bol zistený skutočný stav vo veci už na základe písomnej dokumentácie, ktorá bola konajúcemu orgánu predložená tak spotrebiteľom J. I. ale aj samotným žalobcom. Porušenie ust. § 18 ods. 7 spočívajúce v povinnosti, prípadne zamietnutí reklamácie výrobku uplatnenej po 12 mesiacoch od jeho kúpy, uviesť v doklade o vybavení reklamácie, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie, nad akúkoľvek povinnosť administratívny spis a v ňom predložená dokumentácia porušenie tejto povinnosti žalobcom preukazuje. I podľa názoru súdu toto porušenie povinnosti jednoznačne preukazuje a uvedené vyplýva z Vyjadrenia zo dňa 24.09.2013, Reklamačného lístku č. 0007534 zo dňa 16.09.2013, Dokladu okúpe reklamovaného remienku s ERP č. 00001/00064 zo dňa 21.02.2012, ktoré sú súčasťou inšpekčného záznamu zo dňa 25.03.2014, ktorý bol spísaný za účasti a kontrola bola vykonaná za účasti zástupkyne spoločnosti žalobcu Evy Dario. Takže táto už v čase vykonania kontroly vedomosť o ich existencii mala. Preto je podľa názoru súdu akékoľvek ďalšie doplnenie dokazovania v smere, či došlo k porušeniu ust. § 18 ods. 7 napriek tomu, že boli zo strany žalobcu podané návrhy na doplnenie dokumentácie, resp. na vykonanie výsluchu troch svedkov a zadováženie reklamačného poriadku, ktorý už bol k dispozícii konajúcemu orgánu súd považuje rovnako za nadbytočné a odporujúce zásade hospodárnosti a rýchlosti konania. Preto túto námietku ohľadne nedostatočne zisteného skutkového vzťahu k porušeniu ust. § 18 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa žalobcom tak ako vyplynulo z kontroly vykonanej u žalobcu dňa 19.03.2014 v prevádzke Morellato store - City date, Nám. SNP 19, Bratislava a dňa 25.03.2014 na Inšpektoráte SOI so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj nemohol uznať za dôvodnú a plne sa stotožňuje s názorom i argumentáciou žalovaného.

37/ Rovnako sa súd stotožňuje s riadne zisteným skutkovým vzťahom i vo vzťahu k ďalšiemu správne deliktu, a to porušeniu ust. § 7 ods. 4 a § 8 ods. 1 písm. g/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Niet pochýb, že v pôvodnom reklamačnom poriadku absentovalo poučenie o práve odstúpenia od zmluvy v zmysle § 623 Občianskeho zákonníka, čo napokon sa žalobca v odvolaní priznáva (str. 3 ods. 2 odvolania), keď poukazuje na to, že preventívna funkcia v danom prípade už bola splnená tým, že po vykonaní samotnej kontroly došlo k prepracovaniu reklamačného poriadku spoločnosti žalobcu. I týmto vyjadrením žalobca nespochybnil skutkovú stránku veci a tým spáchanie správnych deliktov tak ako boli ustálené v napadnutých rozhodnutiach. Spáchanie i tohto správneho deliktu je predloženým administratívnym spisom preukázané a preto sa súd i v tomto prípade plne stotožňuje s argumentáciou a právnym záverom konajúcich orgánov verejnej správy, že v danom prípade sa jedná o preukázané porušenie zákonného ustanovenia tak ako to bolo v napadnutých rozhodnutiach ustálené.

38/ Pokiaľ ide o námietku k výške uloženej pokuty, tu súd považuje na tomto mieste pripomenúť, že ukládanie pokút za delikty sa uskutočňuje v rámci tzv. diskrečnej právomoci správneho orgánu, teda zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, či hraniciach uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť ale v súlade so zásadami tohto logického uváženia a musí byť aj zdôvodnené. V danom prípade sa jedná o správny delikt s objektívnou zodpovednosťou, kedy páchatel' správneho deliktu bez ohľadu na jeho zavinenie, úmysel alebo nedbanlivosť je zodpovedný za správny delikt, ktorý mu je preukázaný, čo skutkový stav v danom prípade bezspornu preukázaný bol. Žalobcovi v danom prípade za obidva spáchané správne delikty bola uložená pokuta celkom vo výške 500,- Eur z maximálne novej pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľov, platnému ku dňu zistenia nedostatku do výšky do 66.387,83 Eur. Pri opakovanom porušení povinnosti počas 12 mesiacov je možná hranica až 165.969,59 Eur. Z rozhodnutia je zjavné, že žalobca neposudzoval porušenie týchto oboch povinností a spáchanie správnych deliktov ako opakované porušenie zákona nepristúpil k navýšeniu pokuty za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov, ale uložil jednu pokutu vo výške 500,- Eur. Takúto výšku pokuty súd považuje za primeranú, nie likvidačnú, spôsobilú splniť účel a funkcie, ktoré má. Navyše neprináleží súdu ani svojvoľne zasahovať do zákonnej správnej úvahy konajúceho orgánu pri rešpektovaní systému delenia štátnej moci, pokiaľ nezistí zjavnú nepreporcionálnosť a neprimeranosť výšky uloženej pokuty k povahe skutku a jeho dôsledkom, čo v danom prípade zistené nebolo, pripomenúc, že sa jedná o tzv. objektívnu zodpovednosť. V tomto smere súd nezistil žiadne pochybenia, či vybočenie z diskrečnej právomoci konajúcich orgánov, ktoré by mali za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia. Súd len pripomína funkciu, ktorú pokuta má plniť, a to výchovnú, preventívnu a represívnu, keď zároveň má táto postihovať páchatel'a správneho deliktu za protiprávne konanie. Preto je aj žiaduce, aby výška uloženej pokuty bola citel'ná v majetkovej sfére páchatel'a deliktu, aby ho odradila v budúcnosti v opakovaní protiprávneho konania. Ak by bola uložená sankcia v zanedbateľnej výške u tejto sa nedá predpokladať, že splní svoj účel, keďže uložená pokuta plní aj prevenciu s generálnym pôsobením, t.j. musí mať silu odradiť od protiprávneho konania nielen samotného páchatel'a, ale z konkrétneho správneho deliktu aj ostatných potenciálnych páchatel'ov (*bližšie pozri napr. rozsudok NSSR vo veci sp.zn. 2Sžo/57/2013 vo vzťahu k rozsudku KS v Bratislave, sp.zn. 1S 284/2011*).

39/ Vychádzajúc z uvedeného má súd za to, že pri spáchaní dvoch správnych deliktov uložení výšku pokuty 500,- Eur pri novej hranici do 66.387,83 Eur je možné považovať za primeranú, nevybočujúcu z medzi voľnej úvahy a diskrečnej právomoci konajúcich orgánov verejnej správy v danej veci zohľadňujúc všetky aspekty tejto objektívnej zodpovednosti a preto súd ani tejto námietke žaloby nemohol priznať úspech.

40/ Čiastočne by súd v odôvodnení rozhodnutia mohol priznať žalobcovi len aspekt bližšieho hodnotenia osoby páchatel'a deliktu vo vzťahu k jeho správaniu sa v minulosti nejedná však v kontexte ostatných kritérií o také pochybenie, ktoré by malo privodiť zrušenie rozhodnutia navyše, avšak prípadné zrušenie rozhodnutia z dôvodu tohto nahliadania ako čiastočný nedostatok nepreskúmateľnosti rozhodnutia súd nepovažoval za dôvodné, pretože len formálne zopakovanie rozhodovacieho procesu nemôže ani vecne priniesť žalobcovi iný výsledok ako obligatórne uloženie pokuty za daný správny delikt s povahou objektívnej zodpovednosti.

41/ Vzhľadom na vyššie uvedené potom súd stotožňujúc sa plne s právnym záverom ohľadne preukázania správneho deliktu, ale aj vecnou správnosťou ustálenia porušenia zákona

v podobe spáchaných správnych deliktov, aj s vecnou správnosťou o uložení peňažnej pokuty, pričom rozhodnutia vychádzajú z dostačujúco zisteného skutkového stavu a tento právny záver je postačujúco odôvodnený, potom súd žalobe nepriznal úspech a túto ako nedôvodnú podľa § 190 SSP v celosti zamietol.

42/ Podľa § 167 ods. 1 SSP bolo rozhodnuté o náhrade trov konania tak, že žalobcovi neúspešnému súd náhradu trov konania voči žalovanému nepriznal.

43/ Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia, prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave na Najvyšší súd SR ako súd kasačný.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaje, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ ad/; c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Bratislave, dňa 21. februára 2017

JUDr. Anna Peťovská, PhD.
predsedníčka senátu

JUDr. Viera Šebestová
členka senátu

JUDr. Dáša Filová
členka senátu